

РЕШЕНИЕ

№ 7103

гр. София, 21.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **8528** по описа за **2023** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на директора на Агенция за държавна финансова инспекция /АДФИ/, срещу решение от 28.07.2023 г. по НАХД № 5814/2022 г. на Софийски районен съд, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 11-01-8412021/08.04.2022 г., издадено от директора на АДФИ, с което на И. А. Д., на основание чл. 32, ал. 1, т. 1 от Закона за държавната финансова инспекция /ЗДФИ/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. за нарушение на чл. 13, ал. 3, т. 5, във вр. с чл. 13, ал. 4 от Закона за финансово управление и контрол в публичния сектор /ЗФУКПС/.

Касационната жалба съдържа оплаквания за неправилност на решението поради постановяването му в нарушение на закона. Моли се съдът да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и потвърди НП. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като прави възражение за прекомерност на поисканото адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание, касаторът се представлява от юрк. Г.. Моли за отмяна на решението на СРС и потвърждаване на НП. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В представени писмени бележки доразвива съображенията си за незаконосъобразност на оспореното решение и правилност на отмененото с него НП.

Ответникът в отговор на касационната жалба, счита същата за неоснователна и моли за нейното отхвърляне. Счита решението за правилно и законосъобразно и моли за оставяне в сила. Счита, че са правилни изводите на СРС за допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на НП.

В съдебно заседание се явява лично и моли за отхвърляне на жалбата.

Представителят на софийска градска прокуратура, взема становище за неоснователност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, IX-ти касационен състав след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея възражения, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение, съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

За да постанови обжалвания съдебен акт, решаващият състав на СРС е приел, че дружество „Терем-Холдинг“ ЕАД- [населено място] е еднолично акционерно дружество, със 100% държавно участие в капитала. В периода от 01.06.2017 г. до 20.08.2021 г., оперативното управление и представителство на дружеството се осъществявало от И. Д., въз основа на сключен с него договор за възлагане на управлението № ТД-29 от 01.06.2017 година.

Въз основа на Заповед № ФК-10-725 от 21.05.2021 г. на директора на АДФИ, на служител на АДФИ било възложено да извърши проверка на дружеството „Терем-Холдинг“ ЕАД. След започването на проверката било установено, че СД на „Терем-Холдинг“ ЕАД, [населено място] със свое решение по т. 1 от протокол № 10 от 05.04.2016 г. е приел „Правила за финансово управление и контрол“, влезли в сила на 01.01.2016 г. В изготвените и приети правила били посочени основните процеси, върху които се осъществявал предварителен контрол, както и лицата, които го извършват, като в тях не бил упоменат начина на документиране на осъществения контрол.

В хода на проверката на дружеството било установено, че през периода от 02.06.2017 г. до 14.02.2019 г. дружеството е осъществило разходи, на обща стойност 76 143,33 лв., по 65 бр. договора, сключени с 22 физически лица, по които било възложител. Били сключени договори с лицето А. Н. М., която представила 20 бр. месечни отчета, с които били отчетени извършените работи за времето от 01.06.2017 г. до 31.01.2019 година, били съставяни също така приемно-предавателни протоколи, а въз основа на тях ежесечно били съставяни и сметки по чл. 45, ал. 4 от ЗДДС. В хода на проверката било установено, че

- Отчетът за месец юни 2017 г. бил с дата на изготвяне 05.07.2017г., а сметката по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ с № 20, въз основа на която е извършено плащането за месеца била с дата на изготвяне 30.06.2017 г., т.е. преди докладване и приемане на извършената дейност за месеца;

- Отчетът за месец юли 2017 г. бил приет с приемно-предавателен протокол от 01.08.2017 г., а сметката по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ с № 22, въз основа на която било осъществено плащането за месеца била с дата 31.07.2017 г. или преди приемане на отчета за месеца;

- Отчетът за месец септември 2017 г. бил одобрен с приемно-предавателен протокол от

02.10.2017 г., който бил съставен след сметката по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ с № 29 от 28.09.2017 г.;

- Отчетът за месец ноември 2017 г. бил утвърден с приемо-предавателен протокол от 01.12.2017г., като бил съставен след изготвянето на сметка по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ с № 35 от 30.11.2017г.

- Отчетът за месец март 2018 г. бил приет с приемо-предавателен протокол от 31.03.2018 г., който бил съставен след изготвянето на сметка по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ с № 29 от 30.03.2018г.

Също така било установено, че изпълнението на дейността по договор №70 от 30.03.2018г. било отчетено със 7 бр. месечни доклади за периода от 01.07.2017г. до 31.12.2018г., които били приети със 7 приемно-предавателни протокола. При съпоставката на посочените документи в хода на проверката било установено, че докладът за месец юли 2018 г. бил от 01.08.2018 г., като бил приет с приемо-предавателен протокол от същата дата. Сметката по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ с № 72, въз основа на която е извършено плащането за месеца била с дата 31.07.2018 г., т.е. преди докладване и приемане на извършената дейност за месеца;

- докладът за месец август 2018 г. бил с дата 04.09.2018 г. и бил приет с приемо-предавателен протокол от същата дата. Сметката по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ с № 80, на основание на която е начислено дължимото за плащането за месеца била с дата 31.08.2018 г. или е съставена 2 работни дни преди приемане на доклада за извършената дейност през месеца;

- докладът за месец септември 2018 г. бил с дата 09.10.2018 г. Той бил одобрен с приемо-предавателен протокол от същата дата. Сметката по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ с № 85 била от 28.09.2018г. или 11 календарни и 7 работни дни преди приемане на извършената работа и даване на разрешение за плащането на дължимите суми за месеца;

- докладът за месец ноември 2018 година бил с дата 04.12.2018 година и бил утвърден с приемо-предавателен протокол от същата дата. И двата документа били съставени 2 работни дни след изготвянето на сметката по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ с № 93 от 30.11.2018 година;

- докладът за месец декември 2018 година бил изготвен на дата 08.01.2019 година и бил приет с приемо-предавателен протокол от тази дата. Двата документа били съставени 5 работни дни след съставянето на сметката по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ с № 97 от 31.12.2018 година, въз основа на която били начислени разходите по договора за месеца.

Дейността по договор № 130 от 20.09.2017 г. била отчетена с 2 бр. отчети, приети с 2 приемно-предавателни протоколи, респ. били съставени 2 сметки по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ. Дължимата сума за месец октомври 2017 г. била начислена към 31.10.2017 г., а за месец ноември – към 30.11.2017 г.

При проверката на посочените документи при финансовата инспекция е констатирано, че:

- Отчетът за месец октомври 2017 г. бил датиран от изпълнителя с дата 02.11.2017 г. Приемно-предавателния протокол, с който е бил приет отчета от възложителя бил от дата 31.10.2017 г. или бил съставен 2 работни дни преди представянето му;

- Отчетът за периода на месец ноември бил с дата 21.11.2017 г. В него било вписано, че е утвърден на същата дата от възложителя. Сметката по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ с № 34 била с дата 01.11.2017г.

За извършената работа в изпълнение на договор № 89 от 24.04.2018 г. за направа на снимки за публикуване на сайта на дружеството бил съставен отчет от изпълнителя И. М. И. от дата 30.04.2018 г. Той бил приет от жалбоподателя като възложител с приемо-предавателен протокол от 02.05.2018 г. Била издадена сметка по чл. 45, ал. 4 от ЗДЦФЛ с № 40 от 30.04.2018 г., като на нейно основание сумата по договора била начислена за плащане към 30.04.2018 г. или преди приемане на изпълнението по договора, което било извършено на 02.05.2018 година.

За извършените работи по договори с № ЧР-04-1329 от 22.12.2016 г.; с № ЧР-07-1732 от 22.12.2017 г.; с № 62 от 26.03.2018 г.; с № 149 от 22.06.2018 година и с № 216 от 27.09.2018 година, сключени с лицето В. М. П. за почистване на помещения в сградите на дружеството за времето от 01.06.2017 г. до 31.19.2018 г. от изпълнителя били представени на възложителя общо 17 бр. месечни отчета. Всички представени отчети били без дати на изготвянето им, в тях не се съдържала информация за извършената работа, както и не били утвърдени от възложителя, но въпреки това на лицето били начислени като дължими за плащане общо 8 140,00 лв., удръжки за данък върху доходите, на стойност 660,00 лв. и били отчетени като начислени общи разходи за 8 800 лв.;

За дейностите по почистване на помещения в сградите на дружеството, в изпълнение на договори № 92/26.04.2018 г.; № 129/01.06.2018 г.; № 163/ 29.06.2018 г.; № 178/ 26.07.2018 г.; № 195/ 03.09.2018 г.; № 217/10.10.2018 г. и № 237/31.10.2018 г., изпълнителят Г. С. Х. била представила 9 отчета. В хода на проверката се установило, че от представените 9 отчета, 4 отчета- от дати 29.06.2018 г., от 31.08.2018 г., от месец септември 2018 г., без конкретно посочена дата и от 29.11.2018 г. не били утвърдени от възложителя, но въпреки това на лицето били начислени като дължими за изплащане общо 2 827,63 лв., удръжки за здравни осигуровки, на стойност 65,52 лв. и за данък върху доходите, за 198,21 лв. и са документирани като начислени общи разходи за 2 730 лв.

За извършените работи в изпълнение на договор № 18/01.02.2018 г., изпълнителят А. С. Д. бил представил на възложителя месечен отчет за осъществената работа през месец февруари 2018 г. от дата 01.03.2018 г. Отчетът било приет с приемо-предавателен протокол от 28.02.2018 г., а сметката по чл. 45, ал. 4 от ЗДЦФЛ с № 7 от 28.02.2018 г. била съставена преди приемането на извършената работа, като в нея били документирани като дължими към лицето договорените 471,75 лв., направените удръжки за данък върху доходите, на стойност 38,25 лв. и са начислени общи разходи за 510 лв.;

По договор № 96/25.04.2018 г., изпълнителят Г. Г. М. бил представил на възложителя два месечни отчета за осъществената работа като портиер през месец май 2018 г., като единият бил с дата 01.06.2018 г. и бил съставен преди датата на приемо-предавателния протокол, с който бил приет - 31.05.2018 г. Със сметката по чл. 45, ал. 4 от ЗДЦФЛ с № 49 от 31.05.2018 г. били начислени дължимите за плащане към лицето 471,75 лв., удръжки за данък върху доходите, на стойност 38,25 лв. и били начислени разходи за 510 лв.

В изпълнение на договор № 251/03.12.2018 г., изпълнителят Г. С. Х. била представила на възложителя отчет без дата, който не бил утвърден от възложителя, но въпреки това била изготвена сметка по чл. 45, ал. 4 от ЗДЦФЛ с № 95 от 20.12.2018 г., на основание на която към 31.12.2018 г. на лицето били начислени като дължими договорените 731,75 лв., направените удръжки за здравно осигуряване за 19,44 лв. и за

данък върху доходите, на стойност 58,81 лв. и били начислени общи разходи за 810 лв.

За констатираното нарушение, на И. А. Д. бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 11-01-841 от 13.10.2021г., издаден от държавен финансов инспектор“ от Трети отдел на дирекция „Инспекционна дейност“ при АДФИ“. Констатирано било нарушение на чл. 13, ал. 3, т. 5, във вр. с чл. 13, ал. 4 от ЗФУКПС. АУАН е съставен в присъствието на представител на нарушителя и е подписан с възражения. Възражения са направени в срока по чл. 44 от ЗАНН.

Въз основа на АУАН, директорът на АДФИ, е издал НП № 11-01-8412021/08.04.2022 г., с което на И. А. Д., на основание чл. 32, ал. 1, т. 1 от ЗДФИ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. за нарушение на чл. 13, ал. 3, т. 5, във вр. с чл. 13, ал. 4 от ЗФУКПС.

НП е връчено на жалбоподателя на 13.04.2022 г.

По делото са представени доказателства за компетентността на актосъставителя, а именно заповед № ФК-10-855 от 23.06.2021 г. на директора на АДФИ.

Пред СРС са събрани и гласни доказателства, като са разпитани свидетели.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното Решение от 28.07.2023 г. по НАХД № 5814/2022 г., с което е отменил НП № 11-01-8412021/08.04.2022 г., издадено от директора на АДФИ.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е решение от 28.07.2023 г. по НАХД № 5814/2022 г. на СРС, с което е отменено НП № 11-01-8412021/08.04.2022 г., издадено от директора на АДФИ, с което на И. А. Д., на основание чл. 32, ал. 1, т. 1 от ЗДФИ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. за нарушение на чл. 13, ал. 3, т. 5, във вр. с чл. 13, ал. 4 от ЗФУКПС.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Съдът намира подадената жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно, като споделя част от изложените съображения за допуснати съществени процесуални нарушения.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи. По повод приетата за установена по делото фактическа обстановка, настоящият съд счита, че СРС е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които се споделят от настоящия касационен състав.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който

подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от И. Д., допустима жалба.

В процесния случай, АУАН е издаден от компетентен орган – държавен финансов инспектор, съобразно чл. 35, ал. 1 от ЗДФИ и упълномощен със заповед № ФК-10-855 от 23.06.2021 г. на директора на АДФИ, а НП от директора на АДФИ, оправомощен съгласно разпоредбата на чл. 35, ал. 1 от ЗДФИ да налага административни наказания за нарушенията по чл. 32, 32а, 32б и 33 от ЗДФИ, в предвидената от закона писмена форма. В тази връзка не се споделят изводите на районния съд, че НП е издадено от некомпетентен орган. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН.

За да отмени НП, съдът е възприел описаната от АНО фактическа обстановка, като е счел, че в процедурата по ангажиране на отговорността на жалбоподателя са допуснати съществени процесуални нарушения на процесуалните правила, изразяващи се в липса на дата на извършване на нарушението, непълно, неясно и неточно описание на нарушенията в АУАН и НП. Прието е, че е налице липса на описание на конкретни факти относно вменените нарушения и нарушението не е индивидуализирано в достатъчна степен, което е довело до нарушаване на правото на защита на нарушителя и довело до невъзможност съда да установи какви са извършените нарушения.

Настоящият съдебен състав споделя изложеното от СРС относно допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, изразяващи се в не посочване на дата на извършеното нарушение. Настоящият касационен състав приема, че действително дата на извършване на нарушението е задължителен реквизит на НП, но не винаги липсата на посочена дата е съществено процесуално нарушение, водещо до отмяна на НП на това основание. Съгласно разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, при описанието на нарушението, следва да се посочи и датата, на която е извършено същото. Датата на нарушението представлява съществен елемент от съдържанието на НП и същото е свързано освен с индивидуализацията на нарушението по време, място и начин на извършване, и с изтичане на предвидените в ЗАНН срокове. Допустимо е да не бъде посочена дата на извършване на нарушението и това да не представлява съществено процесуално нарушение, като това е в случаите, при които датата на нарушението е определяема от данните, възприети в НП. Това са случаите, при които наказаното лице има законовоопределен срок да предприеме извършването на едно действие и до изтичане на този срок, това действие не е предприето. В случая датата на нарушението не е определяема. Посочен е период от време - 02.06.2017 г. до 14.02.2019 г., като е посочено, че в този период жалбоподателят в качеството си на изпълнителен директор и ръководител на организация от публичния сектор, съгласно чл. 2 от ЗФУКПС, е извършил разходи на обща стойност 28 053,33 лв. по 16 бр. договори, без за осъществяване на същите да е приложил контролни дейности включващи „предварителен контрол за законосъобразност“. Поради това, в процесния случай липсата на посочена дата на извършване на нарушението е съществено процесуално нарушение.

Неяснотата в конкретния случай по отношение на датата на нарушението, води до обосноваване извод за допуснати съществени процесуални нарушения на чл. 42, т. 3 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, довели до нарушаване правото на защита на привлеченото към отговорност лице. Изпълнителното деяние на нарушението е

описано непълно и неточно относно време на извършването му. Датата на нарушението представлява съществен елемент от съдържанието на НП и същото е свързано освен с индивидуализацията на нарушението по време, място и начин на извършване, и с изтичане на предвидените в ЗАНН срокове. Съответно е налице нарушаване във формата на АУАН и НП – липса на задължителни елементи за конкретизиране на процесното нарушение, което винаги съставлява съществено процесуално нарушение, водещо до нарушаване правото на защита на нарушителя. Разпоредбите чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН са императивни и гарантират правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, както и възможността съда да провери относимостта на фактическите обстоятелства при извършване на нарушението към приведената в действие санкционна норма. Неспазването им води до порок от категорията на съществените, който във всички случаи е предпоставка за отмяна на НП.

В процесния случай, действително АУАН и НП не отговарят на изискването в чл. 42, т. 5 от ЗАНН и в чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като в тях липса точно и ясно описание на нарушенията. Правилно е посочил в решението си районният съд, че в настоящия случай, отговорността на въззивния жалбоподател е ангажирана за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 13, ал. 3, т. 5 във вр. с чл. 13, ал. 4 от ЗФУКПС. Съобразно нормата на чл. 13, ал. 4 от ЗФУКПС, редът и начинът за осъществяване на предварителния контрол се определят от ръководителите на организацията по чл. 2 в съответствие с указанията на министъра на финансите. В санкционния акт е посочено, че „Терем-Холдинг“ ЕАД, [населено място], чийто изпълнителен директор бил Д., със свое решение по т. 1 от протокол № 10 от 05.04.2016 г., е приел „Правила за финансово управление и контрол“, влезли в сила на 01.01.2016 г., където е посочено, че в същите не се съдържали изисквания, ред и процедура за документиране на осъществения предварителен контрол. Нито в съставения АУАН обаче, нито в издаденото въз основа на него наказателно постановление се съдържа твърдение дали приетите „Правила за финансово управление и контрол“ са в съответствие с приети към момента на извършване на нарушението указания на министъра на финансите и какви са били същите. От доказателствата по делото не може да се направи несъмнен и категоричен извод, че Д. не е изпълнил свое вменено задължение, доколкото в приетите от СД на дружеството правила не са налични изисквания за реда и процедурата за документиране на осъществения предварителен контрол. В текста на нормата на чл. 13, ал. 3, т. 5 от ЗФУКПС е посочено, че контролните дейности се прилагат на всички нива в организацията и на всички етапи при постигането на целите. Те могат да са превантивни, разкриващи или коригиращи, като трябва да включват най-малко политики и процедури за последващи оценки на изпълнението. От цитираните разпоредби се установява, че са бланкетни и не въвеждат конкретно правило за поведение за лицата. Същите следва да бъдат запълнени с друга правна норма, която да въвежда конкретно задължение за ответника в настоящото производство. В този смисъл, както правилно е посочил районният съд, доколкото не е посочена нито съответната правна норма въвеждаща конкретно задължение на жалбоподателя, нито са посочени съответните указания на министъра на финансите, настоящата съдебна инстанция намира, че както актосъставителят, така и АНО са допуснали нарушение на разпоредбата на чл. 42, ал. 1, т. 4 и чл. 57, ал.1, т. 5 от ЗАНН.

Поради това, правилни са изводите на СРС, че е налице нарушение на процесуалните

правила. Липсва пълно и точно описание на нарушението, с отразяване на всичките им признаци от обективна и субективна страна, което не само затруднява възможността на нарушителя да разбере какво точно му се вменява във вина, но и не дава възможност за преценка съответстват ли изложените фактически обстоятелства на правното квалифициране на нарушението и правилно ли са приложени санкционните норми, на основание на които е реализирана отговорността на нарушителя. Налице е липса на описание на конкретни факти относно вменените нарушения и нарушенията не са индивидуализирани в достатъчна степен, което води до обоснован извод за допуснати съществени процесуални нарушения на чл. 42, т. 4 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, довели до нарушаване правото на защита на привлеченото към отговорност лице. Изпълнителното деяние на нарушението е описано непълно и неточно, а то е съществен елемент от съдържанието на НП и същото е свързано с индивидуализацията на нарушението като начин на извършване. В случая изпълнителното деяние и обстоятелствата с неговото извършване не могат да бъдат изведени нито от обстоятелствената част на АУАН, нито от НП. Съответно е налице нарушаване във формата на АУАН и НП – липса на задължителни елементи за конкретизиране на процесното нарушение, което винаги съставлява съществено процесуално нарушение, водещо до нарушаване правото на защита на нарушителя. Разпоредбите чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН са императивни и гарантират правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, както и възможността съда да провери относимостта на фактическите обстоятелства при извършване на нарушението към приведената в действие санкционна норма. Неспазването им води до порок от категорията на съществените, който във всички случаи е предпоставка за отмяна на НП.

По разноските:

При този изход на спора, на касатора не се дължат разноски

С оглед изхода на спора, на ответника се дължат разноски, но същият не е направил такива, поради което не следва да се присъждат.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, IX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение 3659 от 28.07.2023 г. по НАХД № 5814/2022 г., НО, 21-и състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.